

стояние отъ около 117 килом. за 9 часа безъ да се разболѣе нито единъ човѣкъ или да се поврѣди нѣкой конь, ако всадниците и да били пълно въоръжени и снабдени съ тридневна храна за себе, както и за коньетѣ ечмикъ и сѣно¹⁾.

На 14-й сугрѣнта Струковъ присигналъ въ Браила и веднага завзелъ желѣзнопътната станция, запретилъ движението на всичкитѣ търговски кораби, а турскитѣ обезоръжилъ. Въ сщщото врѣме той можилъ да узнае, че въ Мачинъ се намира турска войска до 1700 д., а въ с. Гечитъ лежаше на срещний брѣгъ на Дунава 200.

Русскитѣ войски, когато да преминатъ р. Пругъ, румънскій князь Карлъ получилъ отъ великия везиръ депеша, съ която му предлагалъ да влезе въ съглашение съ Портата и немедленно да вземе мѣрки съ Абдулъ-Керимъ паша за ограждане границитѣ на Княжеството, за да се запазятъ интереситѣ на господарството, съгласно Парижскія договоръ.

Князь Карлъ нищо не отговорилъ на тая телеграмма, нѣ министра на Външнитѣ дѣла Михайлъ Когодничанъ отговорилъ, че този важенъ въпросъ трѣбва да се рѣши отъ представителитѣ, които ще се събержтъ на 14-й апр.

Отъ този отговоръ Турция проумѣла, че Румънѣя нѣма да ѝ бѣде съюзница, та още въ сщция день въ ч. 6 вечерята, турцитѣ открили огънь срещу румънската крѣпость Калафатъ.

При първия вистрѣлъ, отъ крѣпостьта се дало знакъ на турската власть, че въ Калафатъ нѣма нито единъ руски солдатинъ; турцитѣ, обаче, не обрѣнали внимание на това и продължавали да стрѣлятъ.

Румънската артилерия отговорила и запалила нѣколко кораби находящи се въ видинското пристанище. Въ това врѣме турцитѣ открили огънь и на други румънски крѣпости, села и складове, нѣ никаква вреда не причинили²⁾.

¹⁾ Барбошкии мостъ билъ единъ важенъ пунктъ и за двѣтѣ воюущи страни. Франц. писателъ „Тактикъ“ казва, че когато Абдулъ Керимъ паша потеглилъ изъ Цариградъ за армията, при прощаванието си съ австрийския воененъ агентъ полковникъ Раабъ, последний произнесълъ слѣдующитѣ думи: „особенно не забравяйте Барбошкии мостъ“. Турцитѣ били въ намѣрение да го завзематъ, но испустнали случая, защото никакъ не се надѣвали за пристиганието на руситѣ въ такова едно кратко врѣме.

²⁾ Въ тоя день (14 апр.) и Черна Гора подновила войната съ 17,804 д. и 6,890 д. херцеговинци.